

## A LOMBON ÁTSZÚRT...

A lombon átszűrt nap kemény  
hullámú lobbal ég el,  
avarrá hamvadt tiszta fény  
s vad fák merev reménnyel.

Az ágak megkötött szerelme  
kínjában ver, parázslík,

s szigorú békében telik be  
a szelídebb halálíg.

A félelemmé vált homály  
riadt sötétre gyávul...  
S én itt születtem! Óv e táj,  
de nem ment meg magától.



MIKLÓS ISTVÁN RAJZA